

Effekterna av de statliga stabilitets- åtgärderna

2010-01-11

– Tolfte rapporten 2009

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	1
BAKGRUND	2
FI:s uppdrag	2
BANKERNAS FINANSIERINGSKOSTNADER	4
Marknadsräntornas utveckling	4
Bankernas emissioner av värdepapper	6
Bankernas inlåning från allmänheten	7
Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi	7
BANKERNAS UTLÅNINGSRÄNTOR	10
UTLÅNINGSTILLVÄXTEN	13
Utlåningstillväxten den senaste månaden	13
Bankernas utlåning i Baltikum	14

Rapporten är återrapportering enligt uppdrag i Finansinspektionens regleringsbrev för 2009 och framtagen efter samråd med Riksgälden.

Sammanfattning

Marginalerna på bankernas utlåning steg i samband med krisen och har under hösten stabiliserats på en högre nivå. Ett motiv för den ökade marginalen på företagsutlåning är att kreditrisken har ökat. De genomsnittliga riskvikterna i bankernas interna riskklassificeringsmodeller har dock inte ökat i samma grad som marginalen.

Likviditetskostnaden har stigit något sedan förra rapporttillfället. Inlåningsmarginalen är i princip oförändrad.

Bankernas utlåning till hushåll fortsätter att växa. Företagsutlåningen fortsatte samtidigt att minska. Tillväxttakten i utlåningen till företag på årsbasis var minus 3,5 procent i november, och till hushåll plus 9,0 procent.

Mellan oktober 2008 och november 2009 minskade utlåningen i Baltikum med 19 miljarder kronor om man tar hänsyn till valutaeffekter. Sedan ett år tillbaka har de svenska bankernas utlåning i de baltiska länderna som andel av total utlåning minskat något. Under samma period har kreditförlustnivåerna ökat kraftigt: från 0,6 till 6,3 procent för SEB, från 0,4 till 2,4 för Nordea och från 0,6 till 8,7 för Swedbank.

Bakgrund

Till följd av den internationella finanskrisen beslutade staten om olika åtgärder som minskar riskerna för inlåningskunder och andra långivare till banker och kreditinstitut (nedan banker):

- *Införandet av en stabilitetsfond.* Genom en ny lag har regeringen fått möjlighet att med kort varsel lämna stöd i olika former till kreditinstitut. Stöd får lämnas till banker med säte i Sverige och för att motverka en risk för allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.
- *Garantiprogram för bankers upplåning.* De banker som så önskar kan, mot en garantiavgift, avtala med staten om en garanti för nyupplåning. Programmet gäller under en begränsad tid. Garantin innebär att staten träder in om inte banken kan betala.
- *Utvidgad insättningsgaranti.* I princip all inlåning upp till 500 000 kronor omfattas numera av insättningsgaranti.
- *Likviditetsstödjande åtgärder.* Riksbanken och Riksgälden har på olika sätt stöttat bankernas tillgång till finansiering genom likviditetsstödjande åtgärder.
- *Kapitaltillskottsprogram.* Bankerna kan ansöka om kapitaltillskott hos staten. Programmet omfattar maximalt 50 miljarder kronor.

Åtgärderna bör kunna bidra till att minska effekterna på ekonomin i stort av oron på de finansiella marknaderna. Samtidigt finns också långsiktiga risker med denna form av statlig garanti för bankverksamhet. Den viktigaste risken är sannolikt att marknadsdisciplinen försvagas – sannolikheten för att insättare eller andra långivare ska förlora pengar blir med åtgärderna mycket låg, även om banken skulle misskötas. Mer välskötta banker och banker med en lägre risk kommer därför inte att gynnas i form av lägre finansieringskostnader i samma utsträckning som om de statliga åtgärderna inte fanns på plats. Kostnaderna för att öka risktagandet minskar liksom incitamenten för att investera i riskkontroll. Incitament för långivare och insättare att kritiskt granska olika banker minskar också. FI följer utvecklingen kring detta samt övriga effekter av de statliga åtgärderna.

De negativa effekterna av stabilitetsåtgärderna ska dock inte överdrivas. Redan innan dessa åtgärder beslutades fanns förhållandevis starka förväntningar från finansörer och insättare att deras medel var skyddade – framför allt i de större bankerna.

FI:s uppdrag

Regeringen har uttryckt att avsikten med stödet till det finansiella systemet är att det ska komma även hushåll och företag till del. FI:s uppdrag innebär:

- Granska att de åtgärder som beslutats i samband med lagen om statligt stöd till kreditinstitut också kommer hushållen och företagen till del
- Granska att kreditinstituten inte utnyttjar garantierna på ett otillbörligt sätt
- Granska utvecklingen av institutens utlåning i andra länder

Viktiga datum*2008*

- 13 juli De amerikanska bostadsinstituten Fannie Mae och Freddie Mac övertas av den amerikanska staten.
- 15 september Lehman Brothers ställer in sina betalningar och ansöker om konkurskydd enligt chapter 11.
- 18 september Den svenska staten, i form av Riksgälden, stödjer de svenska storbankernas likviditet för första gången. Därefter följer ett antal åtgärder från Riksbanken för att underlätta bankernas likviditetssituation.
- 19 september Det amerikanska räddningspaketet annonseras och godtas sedermera i något justerad version av kongressen och representanthuset 3 oktober.
- 6 oktober Staten ändrar insättargarantin till att täcka fler konton och ett större belopp av de insatta pengarna.**
- 8 oktober Det brittiska räddningspaketet presenteras.
- 9 oktober Riksbanken sänker styrräntan med 0,5 procentenheter till 4,25 procent i en gemensam aktion med flertalet stora centralbanker (effektivt 15 oktober).
- 13 oktober EU tillkännager att även ett europeiskt räddningspaket kommer att införas.
- 13 oktober Regeringen meddelar att ett svenskt stabilitetspaket kommer att presenteras.**
- 20 oktober Regeringen presenterar utformningen av stabilitetspaketet.
- 22 oktober Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 3,75 procent (effektivt 29 oktober).
- 29 oktober Riksdagen beslutar om regeringens stabilitetspaket.
- 3 december Riksbanken sänker reporäntan med 1,75 procentenheter till 2,00 procent (effektivt 10 december).

2009

- 3 februari Regeringen presenterar ett svenskt kapitaltillskottsprogram.**
- 11 februari Riksbanken sänker reporäntan med 1,00 procentenheter till 1,00 procent (effektivt 18 februari).
- 2 april Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 oktober 2009.
- 21 april Riksbanken sänker reporäntan med 0,50 procentenheter till 0,50 procent (effektivt 22 april).
- 27 maj Riksgälden lånar för Riksbankens räkning upp motsvarande 100 miljarder kronor i utländsk valuta för att återställa valutareserven.
- 2 juli Riksbanken sänker reporäntan till 0,25 procent. Riksbanken erbjuder lån om 100 miljarder kronor med fast ränta med en löptid på 12 månader.
- 9 juli Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 februari 2010.
- 2 september Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.
- 8 oktober Regeringen beslutade att förlänga det svenska statliga garantiprogrammet för bankernas upplåning. Programmet kommer nu att sträcka sig till 30 april 2010.
- 22 oktober Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.

Bankernas finansiering

Bankernas utlåningsräntor beror till stor del på deras finansieringskostnader. Finansieringskostnaderna utgörs framför allt av de direkta upplåningskostnaderna, det vill säga marknadsräntor och inlåningsräntor, men beror också på andra faktorer. De huvudsakliga övriga faktorerna är:

- Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi
- Kapitalbehovet
- Kostnaden för kapitalet/avkastningskravet

Utvecklingen av dessa faktorer, till exempel ett högre kapitalbehov i bankerna, kan medföra att lägre marknadsräntor inte får fullt genomslag i bankernas utlåningsräntor.

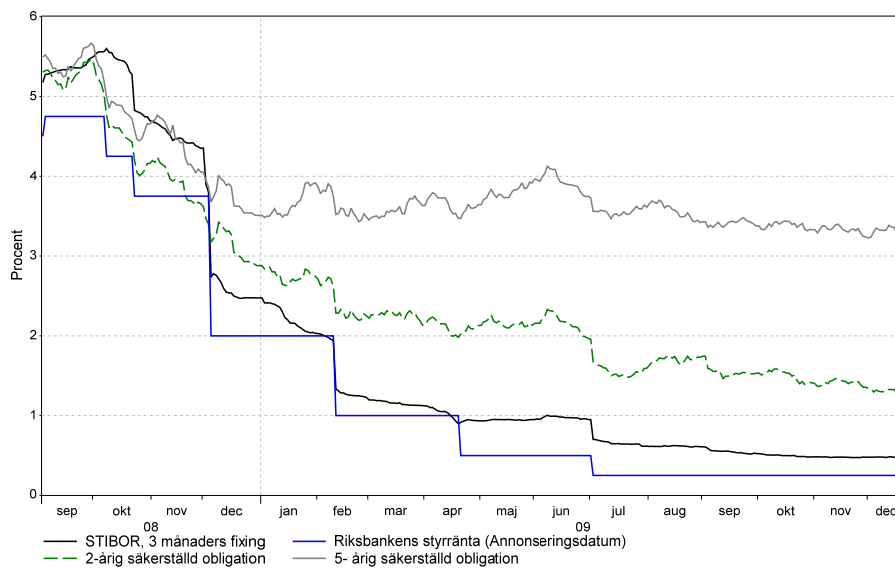
I tidigare rapporter om effekterna av statens stabilitetsåtgärder har FI presenterat hur ovanstående faktorer påverkats av finanskrisen. Nedan följer en uppdatering av de förändringar som skett i marknadsräntorna och likviditetskostnaden både sedan förra rapporteringstillfället och sedan regeringen meddelade att den skulle införa ett stabilitetspaket 13 oktober 2008.

Marknadsräntornas utveckling

Avläsningsdag för marknadsräntorna samt bankernas bolåneräntor är i denna rapport genomgående den 18 december 2009.

Marknadsräntorna har minskat kraftigt sedan 13 oktober 2008 då regeringen meddelade att de skulle införa ett stabilitetspaket. Tremånaders interbankräntan är 0,48 procent, vilket innebär att den gått ner med drygt 5 procentenheter sedan vårt första rapporteringstillfälle i oktober 2008. Sedan förra månaden är de korta räntorna i princip oförändrade. Även upplåningsräntorna för säkerställda obligationer har varit relativt oförändrade under samma period. Sedan oktober 2008 har räntan för en tvåårig säkerställd obligation minskat med knappt 3,4 procentenheter och för en femårig säkerställd obligation har räntan minskat med 1,7 procentenheter.

Ränteutvecklingen 200809 – 200912

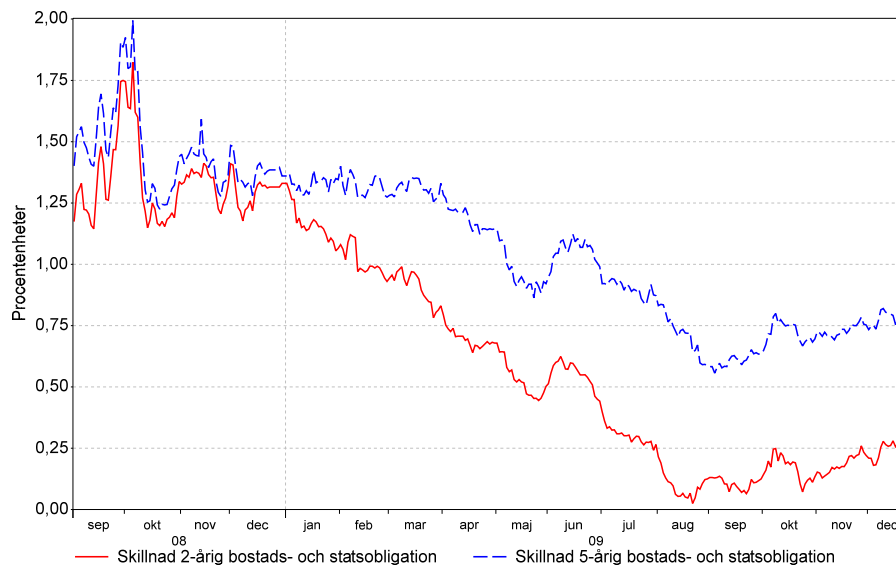
Källa: Reuters Ecowin

Sedan oktober 2008 har skillnaden mellan den tvååriga bostadsobligationen och den tvååriga statsobligationen minskat och återgått till en nivå som liknar den före krisen. Även skillnaden mellan den femåriga bostadsobligationen och den femåriga statsobligationen har minskat under samma period. Att skillnaderna har minskat innebär att risken att hålla en bostadsobligation har ansetts minska.

Under hösten 2008 var omsättningen på den här marknaden mycket låg. I januari 2009 ökade omsättningen igen och sedan dess fungerar marknaden bra, även om den inte är helt tillbaka till samma nivå som före krisen. I september 2009 var den utestående volymen i säkerställda obligationer 1 438 miljarder kronor, vilket är 56 miljarder kronor mer än i december 2008.¹

¹ Bankföreningen

Skillnad 5-årig och 2-årig bostadsobligation och 5-årig respektive 2-årig statsobligation² 200809 – 200912

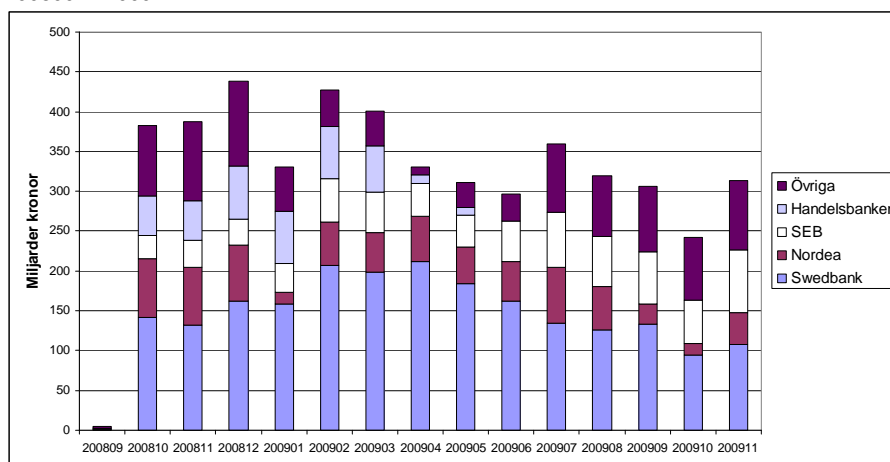
Källa: Reuters Ecowin

Bankernas emissioner av värdepapper

Bankernas marknadsupplåning var i princip oförändrad mellan oktober och november. Däremot ökade Riksbankens utlåning till bankerna med drygt 71 miljarder kronor under samma period. Den största andelen av nyutlåningen består av det fasta lån Riksbanken erbjöd bankerna den 4 november. I samband med att Riksbanken beslutade om reporäntan den 16 december erbjuds inte något nytt lån med fast ränta. Vid de två senaste tillfällena dessförinnan för beslut om reporäntan har Riksbanken erbjudit lån till fast ränta. De fasta lånen konkurrerar nu ut de rörliga. Endast bud på 5 miljarder kronor har lagts på lån med rörlig ränta av de 250 miljarder som erbjudits sedan den 4 november.

Riksbankens lån till bankerna

200809 – 200911

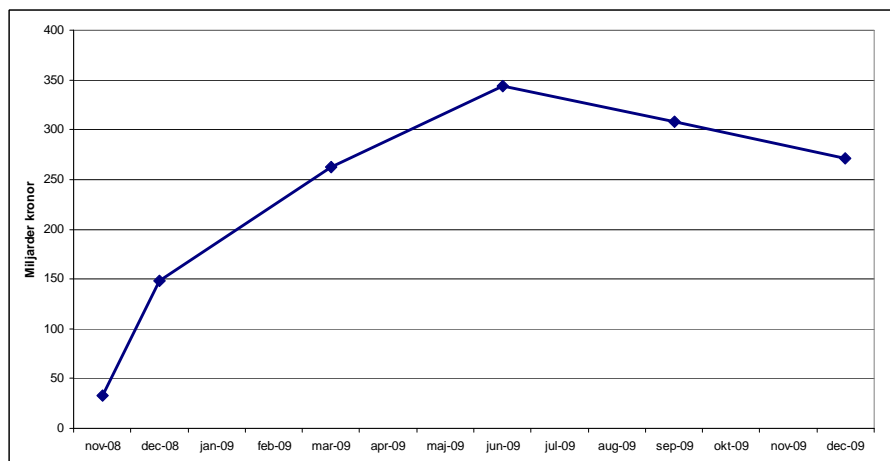
Källa: SCB

² Sedan senaste tillfället då marginalerna mellan bostadsobligationer och statsobligationer redovisades i den här rapporten har de underliggande obligationerna bytts. Obligationerna som visas i grafen har valts så att de återstående löptiderna vid avläsningsdatumet är två respektive fem år.

Garantiprogrammet startade den 30 november 2008 och löper enligt nuvarande bestämmelse ut den 30 april 2010. Sedan halvårsskiftet förfaller garantier i snabbare takt än nya utfärdas. Den 31 december fanns garantier för 271 miljarder kronor utestående. Det innebär att volymen av utestående garantier har minskat med drygt 70 miljarder kronor sedan toppen vid halvårsskiftet.

Utestående volymer inom garantiprogrammet

200811 – 200912

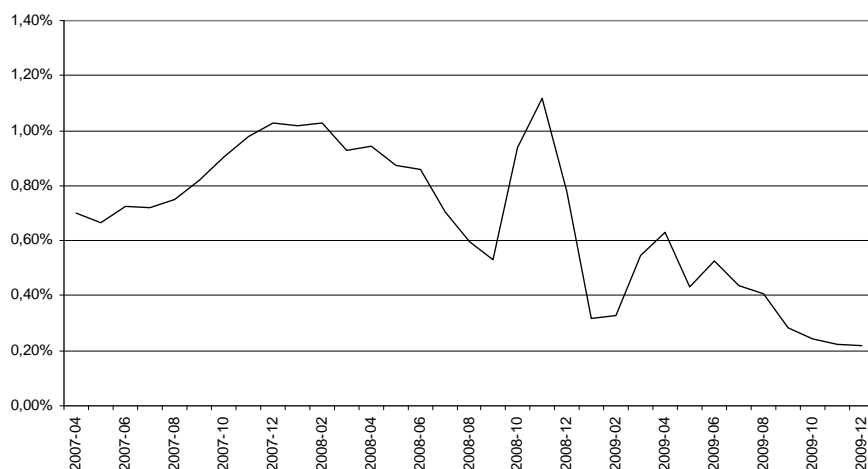
Källa: Riksgälden

Bankernas inlåning från allmänheten

Inlåningen från allmänheten minskade 8 miljarder mellan oktober och november enligt SCB:s statistik. I diagrammet nedan jämför FI inlåningsräntan på bankernas sparkonton med interbankräntan. Inlåningsmarginalerna ligger kvar på samma låga nivåer som månaden innan. Både bankernas inlåningsräntor och interbankräntan är oförändrade sedan föregående rapporttillfälle.

STIBOR 1 mån i relation till ett viktat genomsnitt av bankernas sparkontoränta, 3 mån rullande medelvärde

20070410 – 20091210

Källa: Inrapportering till FI från storbankerna samt SBAB.

Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi

Den likviditetskras som det globala finanssystemet genomgick under hösten 2008 påverkade priset på bankernas upplåning. Upplåning med längre löpti-

der blev dyrare och kostnaden för att omvandla lång upplåning till kort räntebindningstid steg, det vill säga långa bostadsobligationsräntor steg mycket mer än långa swapräntor. Under 2009 har denna kostnad sjunkit kraftigt och är för vissa löptider nere på samma nivåer som före finanskrisen.

FI har i flera rapporter presenterat ett räkneexempel på kostnaden för att omvandla lång räntebindningstid till kortare. I räkneexemplet lånar en bank ut pengar till en kund som köper en bostad. Kunden betalar tremånadersränta men utlåningens kapitalbindningstid är längre. När banken lånar upp pengar med tre månaders löptid tar banken likviditetsrisk. Kostnaden för banken att låna upp pengar på längre löptid och omvandla räntebetalningen till tremånadersränta ökade kraftigt under finanskrisen men har minskat under det senaste halvåret.

Följande exempel på likviditetskostnaden avser bankens kostnad för att emittera säkerställda obligationer och kostnaden för att omvandla dessa till rörligt. Alla räntor är marknadsnoteringar från 18 december 2009.

En bank lånar ut pengar till en kund som köper en bostad. Utlåningens kapitalbindningstid antas vara fem år, kunden betalar tremånadersränta (1,53 procent).³

- 1) *Banken hanterar ränterisken men tar likviditetsrisken:* Banken finansierar sig på tre månaders löptid genom interbankräntan och betalar 0,48 procent i ränta. Banken har alltså en marginal på 1,05 procent [1,53-0,48]. Bankens likviditetsrisk består i risken att den inte får tillgång till ny upplåning efter tre månader och därmed får likviditetsbrist. Ju sämre finansieringsmarknaderna fungerar, desto större är den risken, och desto högre ersättning borde banken vilja ha för att binda pengar på fem år.
- 2) *Banken hanterar likviditetsrisken och ränterisken:* Banken finansierar sig genom emission av en säkerställd obligation på fem års löptid (3,45 procent). Banken ingår en ränteswap där den betalar interbankräntan (0,48 procent) och får femåriga swapräntan (2,77 procent). Banken har alltså en marginal på 0,37 procent [1,53-3,45-(0,48-2,77)], men tar varken ränterisk eller likviditetsrisk. Banken behöver alltså avstå 0,68 procentenheter för att hantera likviditetsrisken/refinansieringsrisken.

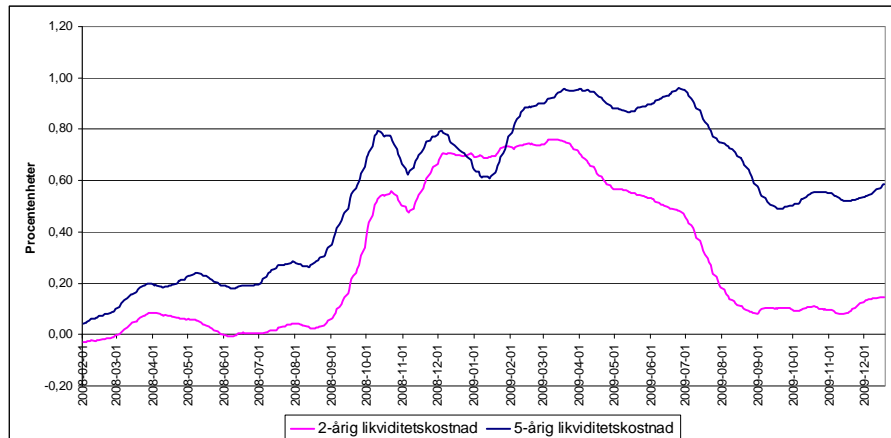
Med antagandet att bostadslånets totala löptid är fem år blir kostnaden för att försäkra sig mot likviditetsrisken 0,68 procentenheter per år. Samma räkneexempel i föregående rapport gav en likviditetskostnad på 0,65 procentenheter och kostnaden för att omvandla likviditet har alltså ökat något från föregående rapporttillfälle. Likviditetskostnaden för att omvandla en tvåårig säkerställd obligation är i princip oförändrad sedan förra rapporttillfället.

I nedanstående graf visas en approximativ likviditetskostnad för att omvandla en tvåårig respektive en femårig säkerställd obligation.⁴

³ Kapitalbindningstiden är tiden kvar till nästa omläggning av lånet.

⁴ Interpolering mellan utestående säkerställda obligationer för att skapa en obligation som är lika lång som jämförbar swap. Interpolering samt rullande medelvärde gör att likviditetskostnaden i bilden är lägre än i exemplet ovan.

Likviditetskostnad för att omvandla en 2-årig respektive en 5-årig säkerställd obligation, rullande medelvärde
20080201 – 20091218

Bankernas upplåning har i regel en blandning av olika löptider, vilket också innebär att ovanstående kostnad inte drabbar hela bankens upplåning. Bankernas upplåning med säkerställda obligationer har en genomsnittlig löptid på två och ett halvt till tre år. Bankernas kostnad för att omvandla likviditet har sjunkit kraftigt.

Bankernas utlåningsräntor

Utlåningsräntorna beror förutom av de finansieringskostnader som nämns i förra avsnittet också av:

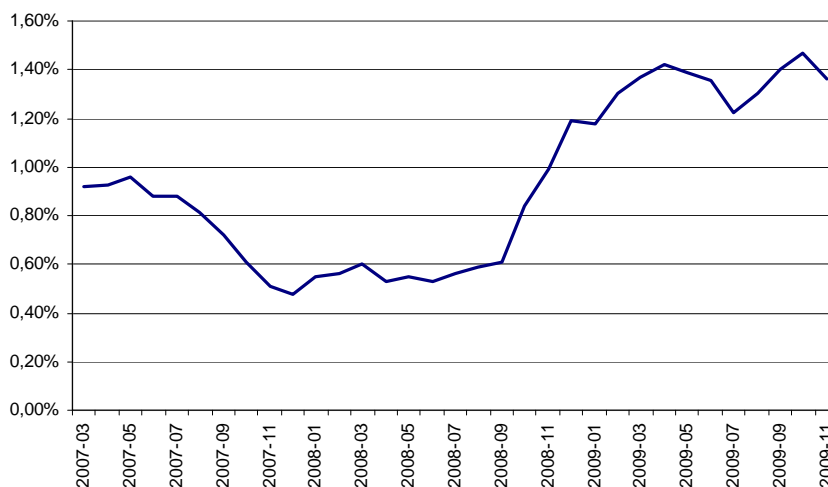
- Konkurrensen och kundernas förhandlingsstyrka
- Bankernas strategi för utlåningen

Även hur dessa två faktorer utvecklas ingår i granskningen av effekterna av stabilitetsåtgärderna. Det är dock mer troligt att regeringens åtgärder påverkar finansieringskostnaderna än ovanstående faktorer.

Utlåningsräntor till företag

De genomsnittliga utlåningsräntorna till företag sjönk under november. Även marginalen mellan bankernas utlåningsräntor till företag och interbankräntan har sjunkit sedan förra rapporttillfället. Sedan första rapporttillfället i november 2008 har marginalerna för företagsutlåning ökat markant och ligger kvar på en högre nivå än före krisen. De högre marginalerna förklaras sannolikt av att kreditrisken i utlåning till företag ökat.

Skillnaden mellan utlåningsräntor till företag och STIBOR 3 mån, rullande medelvärde 200703 – 200911

Källa: Inrapportering till FI från storbankerna samt SBAB.

Bankerna mäter kreditrisken hos sina motparter i sina interna riskklassificeringsmodeller. Riskvikterna⁵ för företagsexponeringar respektive hushållsexponeringar redovisas i deras kvartalsrapporter. Riskvikten bestämmer hur stort kapitalkrav lånet får. En högre riskvikt innebär ett högre kapitalkrav. I diagrammet nedan visas de fyra storbankernas genomsnittliga riskvikt för företagsexponeringar. I diagrammet kan utläsas att riskvikterna för företagsexponeringar inte ökat nämnvärt för någon av de fyra storbankerna.⁶

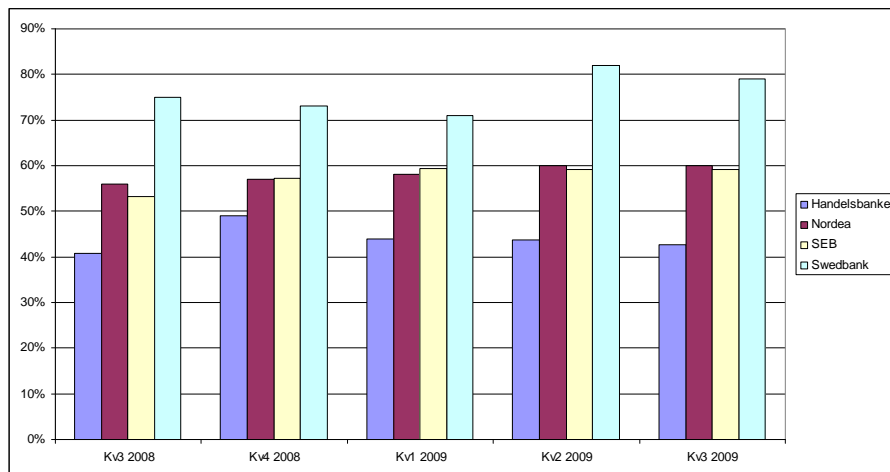
⁵ Hur väl den genomsnittliga riskvikten korrelerar med konjunkturen beror även på vilken riskklassificeringsfilosofi som bankerna använder sig av. Banker med en through-the-cycle riskklassificeringsfilosofi kommer, allt annat lika, inte få lika stora fluktuationer i den genomsnittliga riskvikten som banker med en mer point-in-time riskklassificering.

⁶ Ökningen av Swedbanks riskvikt Kv2 2009 jämfört med Kv1 2009 beror huvudsakligen på att den baltiska verksamheten och Swedbank Finans har flyttat till IRK-metod från schablonmetod. Genomsnittlig riskvikt i de tillkommande portföljerna ligger betydligt högre än de tidigare redovisade IRK-portföljerna.

Lågkonjunkturen har alltså inte bidragit till att bankernas kapitalkrav ökat i samma utsträckning som marginalen på företagsutlåning ökat.

Genomsnittlig riskvikt storbankernas företagsexponeringar

Kv3 2008 – Kv3 2009

Källa: Storbankernas delårsrapporter 2008 och 2009

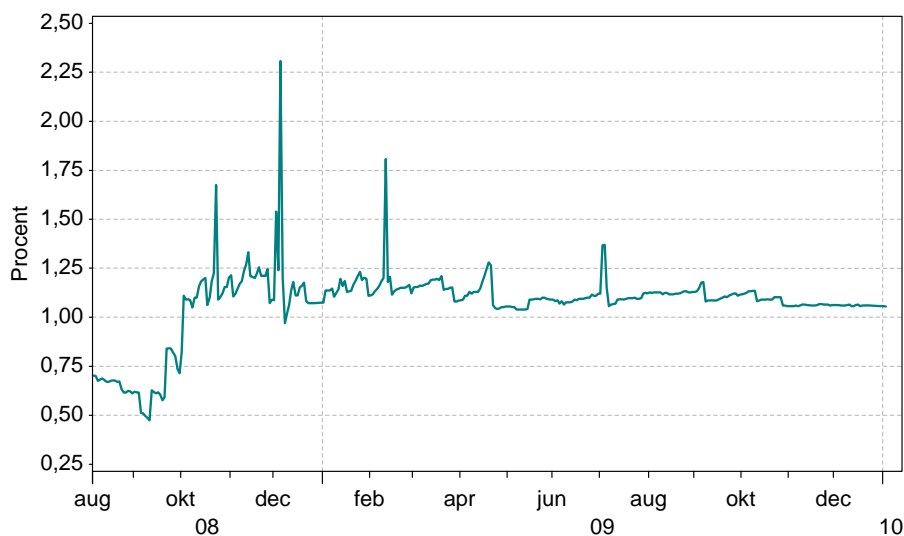
Däremot har marknaden krävt att bankerna ska hålla mer kapital. Det är möjligt att bankerna själva tar höjd för en ökad kreditrisk i sin utlåning som inte avspeglas av det lagstadgade kapitalkravet eller att aktieägarnas avkastningskrav för att investera i banker ökat. Det innebär att bankerna måste förbättra sin lönsamhet och därmed öka marginalerna. Bankernas investerare kan ha uppfattat att ökningen av kreditrisken i bankernas verksamhet har varit större än vad som avspeglas i de interna riskklassificeringsmodellerna. Ökningen av utlåningsmarginalen kan också förklaras av att företagets förhandlingsstyrka gentemot bankerna har försvagats.

Utlåningsräntor till hushåll

Bankernas rörliga bolåneräntor har sjunkit i takt med Riksbankens reporäntesänkningar. I diagrammet nedan visas marginalen mellan bankernas bolåneränta och interbankräntan. En bank har höjt sin kortaste boränta sedan förra rapporttillfället. De övriga bankerna har lämnat sina kortaste boräntor oförändrade. Marginalen mellan bankernas boräntor och Riksbankens styrränta har stigit marginellt mellan oktober och november. Bankernas utlåningsmarginal steg kraftigt i oktober 2008 och har blivit kvar på en högre nivå än året före krisen.

Skillnaden mellan bankernas bolåneränta 3 mån och STIBOR 3 mån

200809 – 200912

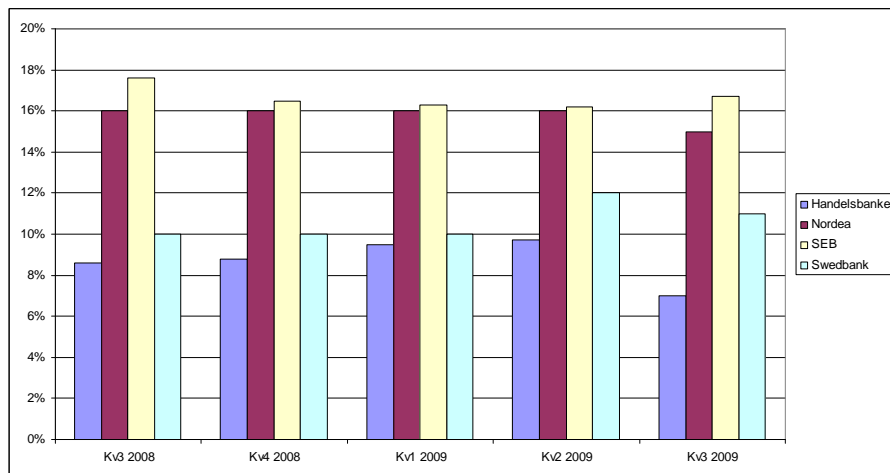

Källa: Reuters Ecowin

I diagrammet nedan visas de fyra storbankernas genomsnittliga riskvikt för hushållsexponeringar. Bolån har en betydligt lägre riskvikt än företagsutlåning på grund av att svenska bolån historiskt sett har visat extremt låga kreditförluster. Riskvikterna för hushållsexponeringar har uppvisat lägre volatilitet än företagsutlåningen under det senaste året.

Genomsnittlig riskvikt storbankernas hushållsexponeringar

Kv3 2008 – kv3 2009

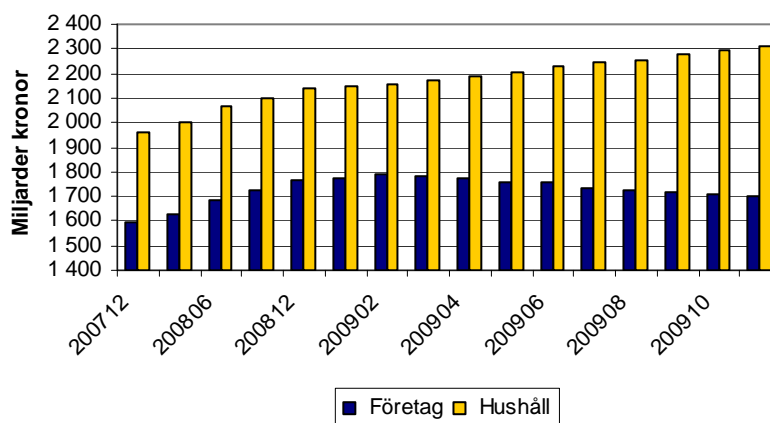

Källa: Storbankernas delårsrapporter 2008 och 2009

Utlåningstillväxten

Utlåningen till allmänheten ökade under november. Utlåningen till företagen utvecklades däremot i motsatt riktning. Bankernas utlåning till hushåll ökade medan utlåningen till företag fortsatte att minska.

Svenska MFI:s⁷ utlåning
200712 – 200911

Källa: SCB

Utlåningstillväxten den senaste månaden

Hushållens totala skulder ökade med 17 miljarder kronor mellan oktober och november. Nästan hela ökningen kommer från utlåning med fastigheter som säkerhet. Den årliga tillväxttakten växte från 8,6 procent i oktober till 9,0 procent i november.

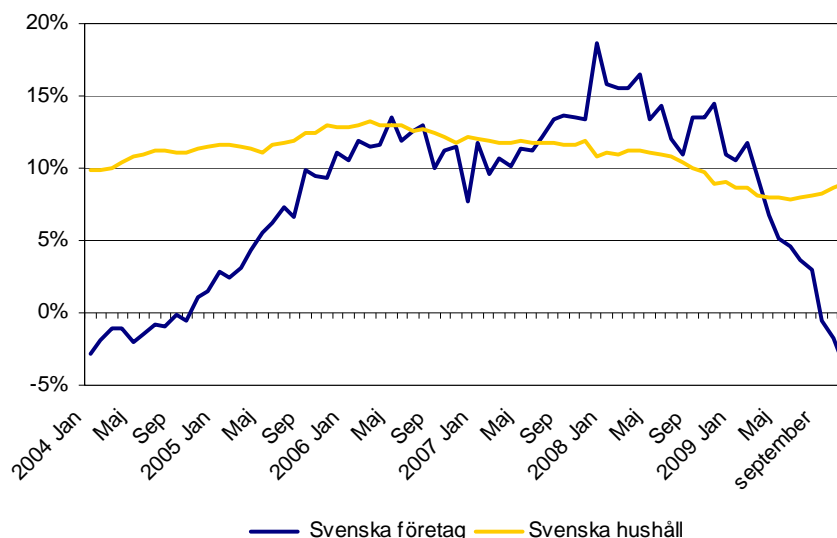
I november gavs 65 procent av bostadsinstitutens utlåning till svenska hushåll till rörlig ränta⁸. Av bostadsinstitutens totala lånevolymer består 46 procent av lån med rörlig ränta.⁹

⁷ Monetära finansiella institut

⁸ 3 månaders bindningstid

⁹ SCB Finansmarknadsstatistik 2009-12-29

Årlig utlåningstillväxt 200401 – 200911

Källa: SCB

Under november 2009 fortsatte utlåningen till svenska företag att minska. Företagen lånade 3 miljarder kronor mindre än månaden innan. Mätt i årstakt uppgick utlåningstillväxten för företag till minus 3,5 procent i november. Motsvarande siffra för oktober var minus 1,7 procent. Storföretagens möjlighet att finansiera sig genom att ge ut obligationer har förbättrats under hösten. För mindre företag är dock möjligheten att finansiera sig med obligationer liten.

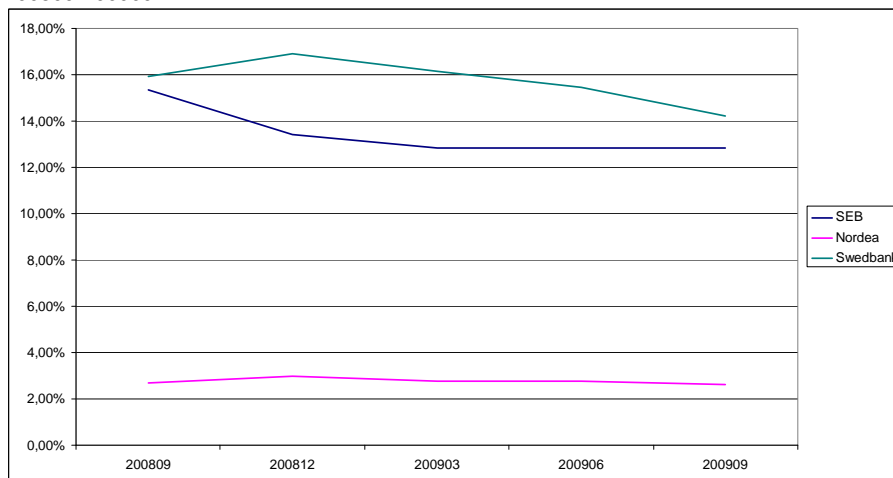
Bankernas utlåning i Baltikum

Utlåningen i de baltiska länderna ligger nu på drygt 410 miljarder kronor. Sedan oktober 2008 har alltså utlåningsvolymen minskat med cirka 20 miljarder om man tar hänsyn till valutaeffekter. Sedan september 2009 har utlåningen ökat med 0,5 procent om man tar hänsyn till valutaeffekter.

Utlåningen i de baltiska länderna i förhållande till den totala utlåningen till allmänheten har minskat något för SEB, Swedbank och Nordea sedan september 2008.¹⁰ SEB, Swedbank och Nordea har en marknadsandel i de tre baltiska länderna som ligger mellan 14 och 45 procent.

¹⁰ Utlåning till de baltiska länderna som andel av koncernens utlåning kan skilja sig något mellan bankerna beroende på om exempelvis utlåning till banker eller poster utanför balansräkningen är inkluderade eller inte i den rapporterade geografiska uppdelningen för utlåningen.

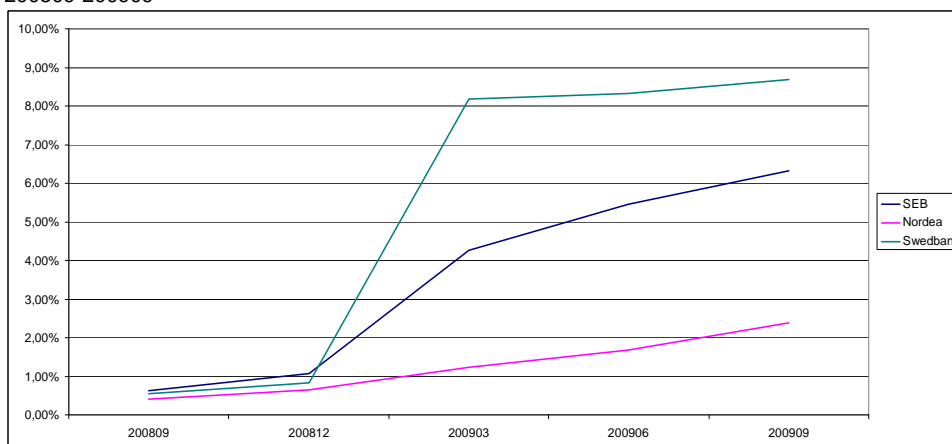
Utlåning i Baltikum som andel av total utlåning till allmänheten
 200809-200909

Källa: Bankernas delårsrapporter

Nordea, SEB och Swedbank har en utlåning i Baltikum som sammantaget endast motsvarar 7,6 procent av deras totala utlåning. Trots detta anser FI att exponeringen fortsatt är den enskilt största risken för de svenska storbanker som är verksamma där. Kreditförlustnivåerna (kreditförluster som andel av utlåning) i de baltiska länderna har sedan september 2008 ökat markant: från 0,6 till 6,3 procent för SEB, från 0,4 till 2,4 för Nordea och från 0,6 till 8,7 för Swedbank.¹¹ Nordeas, SEB:s och Swedbanks kreditförluster i Baltikum uppgick i slutet av tredje kvartalet till cirka 23 miljarder kronor. Det motsvarar ungefär hälften av de fyra storbankernas totala kreditförluster under de tre första kvartalen 2009. Det råder fortfarande stor osäkerhet om hur stora de totala kreditförlusterna i de baltiska länderna kommer att bli.

Kreditförlustnivåer svenska storbanker i Baltikum
 200809-200909

Källa: Bankernas delårsrapporter

¹¹ Till viss del kan skillnaderna mellan bankerna bero på olika definitioner på utlåning.